Când palmele își iau zborul

poveste de
Iulian Tănase

Palmele lui Luca strălucesc în lumina soarelui. La fel și ochii lui, care par să fi împrumutat culoarea de la cer.

Luca își privește pensulele și înțelege că ele sunt mult prea mici. Pensulele nu pot ține ritmul cu dorința lui de a picta pânza cât mai repede. Luca își înmoaie palmele în vopselele pe care tatăl său i le-a așezat pe policioara șevaletului și apoi și le trece pe suprafața pânzei. Fratele său mai mic, Marc, îl privește nedumerit, în timp ce trage cu dinții de părul unei pensule.

Palmele lui Luca strălucesc în lumina soarelui. La fel și ochii lui, care par să fi împrumutat culoarea de la cer.

Luca își privește pensulele și înțelege că ele sunt mult prea mici. Pensulele nu pot ține ritmul cu dorința lui de a picta pânza cât mai repede. Luca își înmoaie palmele în vopselele pe care tatăl său i le-a așezat pe policioara șevaletului și apoi și le trece pe suprafața pânzei. Fratele său mai mic, Marc, îl privește nedumerit, în timp ce trage cu dinții de părul unei pensule.

Apoi se întâmplă o șotie care îl ia cu totul prin surprindere pe Luca: palmele sale i se desprind din încheieturile brațelor și își iau zborul. Luca își privește palmele mânjite de vopsea zburând deasupra capului său, ca niște fluturi în carne și oase. Palmele se bucură de aceste momente de libertate, dar nu se

Palmele știu că ele îi aparțin lui Luca, nu l-ar părăsi niciodată. Luca își privește palmele aterizând pe pânza de pe șevalet, după care se desprind din nou, se înalță în aer și coboară, se-nalță și coboară, până ce aterizează pe tricoul alb al lui Marc, murdărindu-l de vopsea. Marc continuă să tragă cu dinții din părul acelei pensule, fără să se sinchisească deloc de palmele lui Luca.

Îl iubește pe Luca, îi iubește și palmele. Palmele lui Luca n-au decât să îi murdărească oricât de tare tricoul.

Dar asta nu e tot. Palmele nu și-au încheiat misiunea. Nu încă. Palmele zvâcnesc în sus și apoi aterizează în părul lui Marc, lăsându-i o dâră de vopsea verde. Marc nu se supără, el continuă să molfăie părul acelei pensule. Nu e bun la gust, dar tot e ceva.

Când toată această aventură a prins conturul unei șotii în toată regula, palmele lui Luca se întorc acasă.